

ISSN:2245-1021

Nyt fra

DANSK-JØDISK VENSKAB

Nr. 2 - April 2017 - 40. årgang

**Landet - gave og opgave
2.del
Side 2-5**

**På besøg i Lone Soldier
Soldaterhjem
Side 6**

**Pionerprojekt for
Jewish Agency
Side 7**

**Nyt fra Orr Shalom
Side 8-9**

**Volontørhilsen fra Israel
Side 10**

DJV - et fælleskirkeligt arbejde for Israel

Dansk-Jødisk Venskab
Postboks 64
2830 Virum
Konto 1551 000932 7398

mail: info@djvenskab.dk
web: www.djvenskab.dk
webmaster: Dan Herron

BESTYRELSE:

Eva Ravn Mønbak, formand,
 4465 6252. E-mail:
ravn.moenbak@mail.tele.dk

Filip Graversen, kasserer
 5765 8989.
 E-mail: graversen4171@os.dk

Kirsten Graversen, 5765 8989
 E-mail: graversen4171@os.dk

Linda Møller, rejsesekretær,
 5056 6414
 E-mail: elkaer1@gmail.com

Marvel Gulbrandsen, 36410623
 E-mail: gax@privat.dk

Greta Axelsen, 30255329
 E-mail: gax@privat.dk

Vagn Mønbak,
 4465 6252. E-mail:
ravn.moenbak@mail.tele.dk

Repræsentant i Israel

Dan V. Herron
 11 Yitzhak Ben Dor, apt. 16
 9328109 Jerusalem, Israel
 E-mail: dan.herron@djvenskab.dk
 Tlf. (+972)(0)58-643-4396

Nyt fra

DANSK-JØDISK VENSKAB

Redaktion:

Greta Axelsen, ansv.red.
 Se ovenfor
 Eva Ravn Mønbak
 se ovenfor
 Layout: Greta Axelsen

DJV VOLONTØR

Kontaktperson:
 Linda Møller, se ovenfor

BLADSEKRETÆR

Ole Hamann
 E-mail: alice-ole@hotmail.com

Nyt fra Dansk-Jødisk Venskab
 kan bestilles hos redaktøren eller et
 af bestyrelsens medlemmer eller hos:
 Dansk-Jødisk Venskab,
 Postboks 64, 2830 Virum

ARTIKLER, der gengives i bladet,
 dækker ikke nødvendigvis
 redaktionens synspunkter

EFTERTRYK

med tydelig kildeangivelse er
 tilladt

Forsiden: På ørken vandretur i
 Nachal Og, en kløft mellem
 Jerusalem og Dødehavet.

Foto: Eстера Wieja

ISSN:2245-1021

Landet – gave og opgave

*Vi bringer her 2. del af Eva
 Ravn Mønbaks undervisning i
 forbindelse med Dansk-Jødisk
 Venskabs Israel-stævne
 d. 29.10. 2016*

Vi skal nu se på landet Israel som opgave. Der er nemlig en opgave, en forpligtelse knyttet til det at bo i landet. Men inden vi ser på, hvilken opgave folket har i landet, skal vi stille spørgsmålet: Hvorfor valgte Gud netop dette land og byen Jerusalem som bolig for sit navn? Vi husker, at Herren siger: Landet er mit (3. Mos. 25,25). Gud, som er verdens skaber og Herre, har altså valgt et bestemt område, som specielt er hans. Hvorfor det? Hvorfor lige dette land? Svaret på det spørgsmål vil pege i retning af hvilken opgave, der er knyttet til det at bo i landet. Der er en jødisk fortælling, en såkaldt *midrash*, som indikerer et svar. I jødedommen er der en rig tradition for at fortælle historier, når man vil fremhæve en pointe. Vi genkender denne tradition i Jesu lignelser. Det at meddele et budskab igennem lignelser, igennem billedtale, er noget helt karakteristisk for Jesus, fordi Jesus var jøde, og han tydeliggør sit budskab ved at fortælle en historie fra det daglige liv, der kan anskueliggøre den sag, det drejer sig om. I jødisk litteratur er der en *midrash*, der fortæller, hvorfor Gud netop har valgt Israels land som bolig for sit Navn. Og den fortælling vil jeg gerne referere for jer:

For længe siden levede der to brødre i Kanaans land. Den ene havde kone og børn, den anden var ugift. De arbejdede begge på markerne og delte ligeligt høsten mellem sig. En dag tænkte den bror, som havde familie: Jeg har ikke brug for at få halvdelen af høsten, for mine børn vil snart være i den alder, hvor de kan arbejde på marken, og så vil de kunne hjælpe mig med at få mine behov dækket. Min bror, som er alene, han bør derimod allerede nu tænke på at lægge til side, så han har noget til sin alderdom. Så derfor vil jeg denne nat gå til hans hus og aflevere min del af høsten, så han også har den.

Den anden bror havde i samme stund følgende tanke: Jeg er alene, derfor har jeg ikke brug for lige så meget som min bror, der har en familie at forsørge. Jeg kan leve for langt mindre end min bror. Så denne nat vil jeg gå til hans hus og aflevere min del af høsten. Den samme nat mødtes de to brødre. Begge var på vej hen for at vise omsorg for den anden, begge ville de hjælpe hinanden.

Og nu kommer svaret på spørgsmålet, hvorfor Gud har valgt dette land og byen Jerusalem som bolig for sit Navn. Ifølge ovenstående *midrash* siger Herren: "Dér hvor en sådan tanke om kærlighed kan vokse i menneskers hjerter, dér vil jeg, at mit Tempel skal bygges, dér vil jeg, at der skal være en bolig for mit navn".

Denne jødiske midrash lærer os, at der er, og skal være, en dyb forbindelse mellem landet og en etisk adfærd, mellem landet og næstekærlighed. Det siger noget om, hvordan folket skal agere i det land, de får af Gud.

Livet i landet som opgave og forpligtelse: Næstekærlighed

- Herren talte til Moses og sagde: "Tal til hele israelitternes menighed og sig til dem: I skal være hellige, for jeg Herren jeres Gud, er hellig.
- Du skal elske din næste som dig selv. Jeg er Herren!
- Den fremmede, der bor som gæst hos jer, skal være som en af landets egne, og du skal elske ham som dig selv. I var fremmede i Egypten. Jeg er Herren jeres Gud (3. Mos. 19).
- = Kærligheden er lovens fylde (Rom. 13,8)

Det er jo den samme etik, vi finder igennem hele Bibelen, og i Det Nye Testamente udtrykkes det af både Jesus og apostlene. Paulus siger det fx sådan her: "Tænk ikke kun på jer selv, men på hvad der gavner de andre" (1. Kor. 10,24). Og Paulus opsummerer loven ved at sige, at "Kærligheden er lovens fylde" (Rom. 13,8). Det er ikke en konturløs kærlighed, der bare er en god følelse, der er nogle konkrete bud og forbud, som Paulus citerer i Rom. 13,8.

Vi kan konkludere, at valget af Jerusalem, og derigennem hele Israels land, er forbundet med tanken om, at dette sted skal fostre broderkærlighed, søsterkærlighed, næstekærlighed.

Er det så sket? Er det land så sådant et sted, hvor vi oplever den form for etik? – Ja, hvis vi ser på Jesus, der kom igennem det jødiske folk. Han er Abrahams søn, han er Davids søn, han er den lovede frelser og befrier, der har opfyldt loven. Og sådan var det Guds vilje. Jesus viste den kærlighed, der ikke søger sit eget.

Der er fuld overensstemmelse mellem Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente, for som Paulus skriver i Rom. 13,8: "Vær ingen noget andet skyldig end at elske hinanden, for den der elsker andre, har opfyldt loven. Kærligheden er altså lovens fylde".

Hele bibelen fokuserer på værdier, normer, standarder for relationer mellem mennesker. I en bibelsk forståelse viser hellighed sig i de relationer, der er mellem mennesker.

Jeg vil gerne kort lige inddrage endnu en bibeltekst, der også viser betydningen af landet som en opgave, folket får betroet. I 5. Mos. 5, 1-2 får vi beskrevet, hvordan Moses og Aron går til Farao og overbringer ham Herrens ord: "Lad mit folk gå, så de kan fejre min fest i ørkenen". Faktisk står der i den hebraiske grundtekst: "Lad mit folk rejse ud, så de kan holde en fest for mig i ørkenen". Er det ikke en dejlig tanke: at

holde en fest for Gud. Det er jo det, vi gerne vil gøre hver søndag til vores gudstjenester. I den kamp, som Moses og Aron fører for at få Israel frigivet, så folket kan drage ud af Ægypten, bemærker vi, at det primært er retten til frit at kunne tilbede Gud, der står i forgrunden, dvs. det er relationen mellem Gud og folket, der er i fokus. De skal ud af Ægypten for at tilbede og tjene Herren, og de skal senere ind i landet, som Gud har givet dem, for at kunne tjene ham. Så landet står her som et åbent rum for Gud, som et lydighedens sted, der kan blive befriet for afgudsdyrkelse.

Til løftet om landet hører der altså en opgave. Det er ikke kun et spørgsmål om at eje et stykke jord eller et nationalt territorium. Der er et formål med, at folket skal forenes med landet, og det formål har Israel altid for øje, og det skal vi også have. Folket forenes med landet for at tjene Gud, for at blive et kongerige af præster og et helligt folk. Landet peger ud over sig selv, folket peger ud over sig selv, de lever ikke kun for sig selv. Israel skal være et lys for folkene, som der står hos Esajas 49,6: "Jeg gør dig til et lys for folkene, for at min frelse skal nå til jordens ende".

Har Israel så levet op til standarden? Har Israel så forvaltet opgaven til punkt og prikke? Ikke ifølge Bibelens vidnesbyrd, ikke ifølge Israels eget udsagn. Vi kan sige, at Israel aldrig kan miste ejendomsretten til landet, men de har i flere omgange mistet retten til at bo i landet. Det Gamle Testamente udtrykker det sådan her:

Eksil: Konsekvensen af ikke at overholde Guds bud

- "Tag jer i agt, så I ikke glemmer Herren jeres Guds pagt, som Han har sluttet med jer, og I gør jer en form eller et billede af noget som helst, som Herren, din Gud, har advaret dig imod" (5. Mos. 4,23).
- "Herren vil sprede jer blandt folkene" (5. Mos. 4,27).

Og det er, hvad der er sket med det jødiske folk, der i flere perioder har levet i eksil fra deres land.

Fort.side 4

I dag ser vi så, at det jødiske folk på ny samles i deres land efter en næsten 2000 årig eksil-periode. Hvordan skal vi forstå det? Det er en historisk kendsgerning, at det jødiske folk vender tilbage til Israel, det kan enhver se, i tusindvis vender de tilbage. Hele denne proces har stået på igennem årtier. Det er ikke pga. af folkets specielle gode kvaliteter, det er ikke pga. nogen hjertets omvendelse, men det er, fordi Gud griber ind og fører folket tilbage. Lad os læse, hvad Skriften siger om denne situation, som vi jo ser med vore egne øjne.

Tilbagevenden til landet: Resultatet af Guds suveræne indgriben

- Det er ikke for jeres skyld, at jeg gør dette, Israels hus, men for mit hellige navns skyld. Jeg vil hente jer fra folkene og samle jer fra alle landene og bringe jer til jeres eget land (Ez. 36,22-24).
- 1948 – 2015: 3.181.861 jøder har immigreret til Israel

I perioden 1948-2015 er der kommet 3.181.861 jøder til Israel fra verdens fire hjørner, fra alle verdens lande. Og i dag er der en befolkning på i alt 8.552.000, heraf er 74,8% jøder, 20,8% er arabere, og så er der en gruppe, der betegnes andre (drusere, beduiner) på 4,4%.

Guds mål med at føre det jødiske folk tilbage til det land, han har givet dem, er tæt forbundet med, at de skal få »en ny Ånd« (Ez. 36,26). I kapitel 37 formidler profeten det meget stærke billede, hvor folket bliver vakt til live igen, for Herren siger: »Jeg giver jer min ånd, så I bliver levende« (Ez. 37,14). Den første levendegørelse er den fysiske. Der er igennem tiden blevet givet mange fremstillinger af de døde ben i dalen, der bliver levende.

Folket vender tilbage.
Foto: Linda Møller

Det må have været en gennemgribende og overvældende vision for profeten Ezekiel at få dette billede åbenbaret, og denne vision har haft og har fortsat meget stor betydning for det jødiske folk. Israel tolker sin egen livshistorie som folk ind i det billede. Staten Israel blev oprettet ud af asken fra Holocaust, hvor 6 millioner havde udtalt ordene: »Vort håb er slukket. Det er ude med os«. Men ud af håbløsheden genopstod landet. Det var som liv af døde.

Så ligesom vi kan se det fysiIsrael blive formet og dannet som et resultat af Guds trofasthed og indgriben, sådan kan vi også ske have tillid til, at den åndelige fornyelse af folket i landet vil ske, sådan som profeterne forkynnder Herrens ord

Israels fysiske fornyelse → Israels åndelige fornyelse

- Jeg vil hente jer fra folkene og samle jer fra alle landene og bringe jer til jeres eget land. Jeg giver jer et nyt hjerte og en ny ånd. Jeg giver jer min ånd i jeres indre, så I følger mine love og omhyggeligt holder mine bud. I skal bo i det land, jeg gav jeres fædre (Ez. 36,24-28).
- Der skal komme dage siger Herren, da jeg slutter en ny pagt med Israels hus og Judas hus: Jeg lægger min lov i deres indre og skriver den i deres hjerter (Jer. 31,31).

Og med Guds lov i hjerterne opfylder folket deres opgave, at elske Gud og at elske deres medmennesker, for kærligheden er lovens opfyldelse.

Forts. S.5

Hvad er vores opgave som Guds menighed i hele denne proces? I hele dette forløb med Israels genoprettelse både fysisk og åndeligt?

Menighedens opgave i forholdet til Israel

- Jeg spørger nu, snublede de for at de skulle falde? Adeles ikke! Men ved deres fald kom frelsen til hedningerne for at ægge dem til misundelse (Rom. 11,11).

Paulus udtrykker det på den måde, at den kristne menighed skal "ægge dem til misundelse". Det er et lidt overraskende udtryk, fordi vi jo oftest forbinder noget negativt med det at være misundelig. Men det, Paulus siger, er jo, at den åndelige rigdom, som Kristus er i sin menighed, at det gudsnaervær skal være tiltrækkende for det jødiske folk, fordi Gud velsigner sit folk. Vi skal vise, at det, at vi er kommet til tro på Israels Messias, bringer velsignelse til det jødiske folk. Hvis vi ser på kirkehistorien, så har det ikke været tilfældet, jøder er tværtimod blevet forfulgt og slået ihjel i Jesu navn. Men i vores tid sker der noget nyt i Guds menighed. Og i Dansk-Jødisk Venskab vil vi gerne være med til at bringe velsignelse til Israel gennem konkrete handlinger, der viser, at der er realiteter bag ordene om, at "Hans værk er vi, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud har lagt til rette for os at vandre i" (Ef. 2,10).

Sæt **X**
i kalenderen for
Dansk-Jødisk Venskabs
Israel-stævne,
som i år finder sted
d. 4. november.
Program følger i kommende
numre af bladet.

Pesach - Påske

I år fejres den jødiske Pesach og den kristne Påske på samme tid. Pesach starter med Erev Pesach tirsdag 10. april og varer til tirsdag 18. april. Den kristne påske begynder med Skærtorsdag d. 13. april og slutter 2. påskedag – mandag den 17. april. Vi ønsker alle en Velsignet Pesach og Påskehøjtid.

Redaktionen

Dansk-Jødisk Venskabs Generalforsamling

Afholdes d. 11. maj 2017, kl. 19.00
Valby Kulturhus, lokale 1, 3. sal
Valgårdsvej 4-8, 2500 Valby

Dagsorden:

1. Valg af dirigent og referent
2. Årsberetning v/formanden
3. Årsregnskab v/kassereren
4. Valg til bestyrelsen
På valg: Eva Ravn Mønbak
Linda Møller
Marvel Gulbrandsen
Greta Axelsen
5. Eventuelt

Forslag, som ønskes behandlet på
generalforsamlingen, skal
fremsendes til formanden en uge før.

Med venlig hilsen
Bestyrelsen

Hjertestrik

Vi tager imod
strikkede trøjer,
huer, sokker
m.v. til børn i
Israel.
For yderligere
info:

Linda Møller
Tlf. 50566414
Mail: elkaer1@gmail.com

På besøg i Lone Soldier Soldaterhjem i Jerusalem

Af Dan Herron

Vores norsk-danske volontørpar, Solvejg og William Brown, og jeg blev budt ind til et fantastisk hyggeligt og varmt Shabbatmåltid med ca. 50 unge værnepligtige forleden i Lone Soldiers dagcenter i det centrale Jerusalem. Solvejg blev ekstra populær, da jeg under vores introduktion gjorde opmærksom på at hun havde været volontør på et hospital i Haifa i den første Libanonkrig. Men mit mål i dag er at rapportere om et af de soldaterhjem som Lone Soldier driver i Jerusalem. Derfor fik jeg aftalt et interview med den daglige ansvarlige for hjemmet i Talpilot i det østlige Jerusalem, Josh Brook.

Josh's livshistorie begyndte i Sydafrika. Han voksede op i en traditionelt religiøs familie, med vægten på traditionerne i forhold til religion, og en stærk jødisk identitet. Josh og hans to søskende gik i en jødisk skole ved navn King David. Skolen havde også en zionistisk identitet, men tiltrak elever fra mange baggrunde fordi den havde gode standarder og var pluralistisk indstillet. Hans sociale engagement begyndte tidligt i rammerne af Chabad, en jødisk denomination der vægter inkluderende fællesskab højt, og sommerlejre med ungdomsorganisationen Bnei Akiva. Josh husker at det var følelsen af at høre til der gjorde at hans personlige religiøse interesse og engagement blev vakt. Og tilhørsfølelsen er noget han har mærket i Israel meget tidligt, hvilket har inspireret ham til at studere i Yeshiva Eretz HaTzvi, en moderne ortodoks institution, hvis navn betyder Hjortens Land, hvor undervisningen bestod af tre søjler: Torahstudier, socialt engagement og oplevelse af landet.

Han har også aftjent 2 år i hæren som befalingsmand i artilleriet, hvor han begyndte som lader og endte som skytte på en selvkørende Haubitser. Han holdt meget af den udfordrende og lærerige tid i militæret og det ansvar han fik overdraget for sine medsoldater og for staten Israels forsvar. Han var med i en større operation i løbet af sin militærtjeneste og deler nogle interessante detaljer. Artilleriets rolle er at støtte indsættelsen af infanteri og andre kamptropper og skærme dem med ildkraft. For at gøre dette skal en kanon ofte skyde sig ind på et mål, noget som de gjorde med granater uden sprængstof for at også at mindske skaden på Gazas infrastruktur, hvilket er endnu et eksempel på et af de hensyn det israelske forsvar forsøger at udvise i sine operationer.

Efter endt militærtjeneste var hans primære motivation for at tilslutte sig Lone Soldier at han havde set hvor meget organisationen hjalp andre af hans soldaterkammerater med f.eks. vinter-

Josh Brook

udrustning til tjeneste i Golanhøjderne og Israels øvrige højland, hvor det bliver meget koldt om vinteren grundet elevationen (Jerusalem, f.eks., ligger godt 800 m over havets overflade og de højeste militære installationer på Hermonbjerget ligger i godt 2300 m højde). Centrets tilgang til den sociale dimension gjorde også stort indtryk på ham og han følte sig aldrig overladt til sig selv og ville jævnligt blive kontaktet af en LSC repræsentant, som spurgte til hans velbefindende og behov.

Så i dag er han daglig leder for et hjem med 10 soldater i Mekor Chai'im kvarteret i det sydlige Jerusalem. Han forklarer at Mekor Chai'im betyder livets kilde og er en alternativ betegnelse for Torahen. At bo sammen på denne måde faciliterer soldaterne på flere fronter. Deres bofællesskab danner en art familiefællesskab der er møntet på deres specielle behov. Der er endvidere stordriftsfordele for soldaterne ved at gå sammen, og der er ingen mellemmand, der skal betales og ej heller kommunalt bureaukrati at skulle døje med. De kan således koncentrere sig fuldt om deres pligter i militæret og undgå stress og distraktioner med dagligdagssysler, noget der er ekstra udfordrende for de unge soldater, fordi deres tidsplan styres af militæret og at de ofte er væk lang tid af gangen. De ting som vi andre ordner i vores hverdag, er der således ikke samme mængde tid og overskud til.

Udover Jerusalem, så har Lone Soldier soldaterhjem flere steder i Israel, nemlig Beit Shemesh, Sharei Tikva, Migdal Oz og håber på at åbne flere. De er alle en stor hjælp for soldaterne

Jeg slutter af med at spørge til Josh Brook's personlige drømme og ambitioner. Lige nu studerer han handel og international politik på universitetet. Han siger at han har en lille politiker i maven og gerne vil engagere sig i politik for at fremme den positive zionistiske vision han er vokset op med. Hans yndlingsaktiviteter i Israel er at vandre i naturen og guide folk rundt i Jerusalems Gamle By. Det er fascinerende at historien er så håndgribeligt til stede lige foran en, siger han, og jeg tænker det samme, både om landet, historien og endnu et af dets engagerede unge, som jeg har fået lov til at møde.

Pionerprojekt for Jewish Agency

Af Dan Herron, DJV's repræsentant i Israel

Israel er et land, hvor du hurtigt bliver voksen. Der er mange opgaver og initiativer, så hvis du har evnerne, modet og engagementet er der ikke noget der holder dig tilbage. Dette forhold betyder at jeg til stadighed måber over hvor meget de unge israelere, der krydser min vej, allerede har oplevet og opnået i deres unge liv.

I dag møder jeg endnu en af slagsen, Ido. Hans livshistorie, rødder og engagement med The Jewish Agency væver et fint mønster med Israels historie, Idos familierødder og nuværende engagement i det moderne Israel. Det pilotprojekt vi skal høre om lidt senere omhandler holocaustoverlevende, hvor den nogle-og-tyveårige Ido har været besøgsven. Men historien starter tilbage ved begyndelsen til 2. verdenskrig og Hitlers efterfølgende udryddelseslejre. Begge Idos bedsteforældre var jøder fra hhv. det daværende Tjekkosllovakiet og Polen. Alle hans bedsteforældre har således spændende baggrundshistorier. Særligt værd at fremhæve er hans ene bedstefar, som blev født med det jødiske navn Freiburger, og var 4 år gammel da krigen startede i 1939. Han undgik dødslejrene ved at blive adopteret og opdraget af den kristne Tomášik familie. Men bedstefarens jødiske identitet blev angiveligt ikke fortrængt af hverken ham selv eller adoptivfamilien, for selvom han voksede op som kristen og mistede sin familie i krigen, så valgte han allerede som 16-årig at udvandre til Israel og mødte Idos fremtidige bedstemor på skibet.

Ido selv er vokset op på Kibbutz Ein HaShofet på Meggidosletten i det nordlige Israel, som søn af en sygeplejerske og skoleforstander. Kibbutz Ein HaShofet blev grundlagt af polske og nordamerikanske jøder i 1937. HaShofet betyder dommeren, og er til ære for Louis Brandeis, der var en berømt jødisk højesteretsdommer i USA. Og denne baggrund, kombinationen af den historiske bevidsthed og kibbutzens fællesånd er måske forklaringen på Idos tidlige og vedvarende sociale engagement. Før han begyndte på pilotprojektet var han på seks jødiske sommerlejre i USA for at bringe en smag af Israel til unge amerikaneres sommerferieoplevelser og var udsendt for Jewish Agency i det nordlige Virginia, hvor han lavede kulturelle tiltag i de jødiske lokalsamfund. Historien bliver kun mere imponerende når han fortæller at han lider af Chrons sygdom, kronisk mavetarms-betændelse. Selv med dette forhold insisterede han på at aftjene to års værnepligt i hæren!!!

Vælg Morgendagen

Det pilotprojekt han har deltaget i for Jewish Agency hedder "Vælg Morgendagen" og er et 3 år gammelt program for unge studerende i Be'er Sheva, som så bliver koblet sammen med holocaustoverlevende fra

Europa, og jøder der flygtede fra krigen og arabisk forfølgelse i nordafrikanske lande. Idos besøgsven er 82-årige Chaim, som oprindeligt er fra Rumænien. Chaim og han gav hinanden et afbræk fra deres hverdag en gang om ugen. De ville gå en lille tur og se fodbold fra den engelske Premier League, en passion de begge går højt op i. De ville også ofte sidde på verandaen i aftensolen og sludre. Chaim var og er en mulighed for Ido til at give igen til sine bedsteforældres generation.

Vælg Morgendagen

"Vælg Morgendagen" er meget grundigt bygget op, og de studerende mødes i en gruppe en gang om ugen for at lære af hinanden og tale om evt. udfordringer. Ved hver jødisk højtid eller festlighed, så tager de sammen på besøg på diverse plejehjem for at underholde og bruge tid sammen med hjemmets beboere, samt besøg parvis på forskellige institutioner

Ido er også pioner på andre områder. I dag er han bl.a. ansvarlig koordinator for et efterskole program for gymnasieelever i Beer Shevas opland. Han er også deltidspraktikant for MK (medlem af kneset) Yael Cohen Paran, som er valgt ind for den Zionistiske Union. Men i maven vokser en forfatterspire og han lirer værker af om Thomas Mann, Raymond Carver, Amir Gutfreund som sine store inspirationskilder. Sidstnævnte er berømt for sine historier om holocaustoverlevende. Jeg er taknemmelig og benovet over denne nogle-tyve-åriges aktive og spændende liv, og hvor meget han har investeret i frivilligt arbejde for Jewish Agency. Jeg håber vi kommer til at læse mere om ham en dag, hvad enten det bliver i form af fantastiske fortællinger skabt af hans sind eller virkelige historier fra hans liv.

Orr Shalom galla og det lange afkast

Af Dan Herron

Middelhavet kan være barsk om vinteren, og der er et par måneder hvor Tel Avivs havnefront og strande går i vinterhi. Men det er en mulighed for Orr Shalom at afholde et brag af velgørenhedsgalla for at generere positiv opmærksomhed og støtte for sine projekter.

En anden gevinst som disse events er med til at tilføre støtterne er en kronologisk fornemmelse for afkastet af de lange seje træk der sker i Orr Shalom. Her er en historie der demonstrerer et sådant langsigtet afkast, der startede med en forhutlet barndom og endte på det israelske håndbold-landshold og ægteskab med en tidligere Orr Shalom pige. Drengen hedder Netaniel og han oplevede at blive fjernet fra sit hjem som lille og voksede op i et Orr Shalom familiegruppeshjem.

Netaniel fortæller sin historie:

"Mine forældre var meget unge da de fik mig, blot 17-18 år gamle. Jeg voksede op i et meget hårdt hjem. Vi var fire brødre, hvoraf jeg var den ældste. Min far var narkoman og arbejdede ikke, så vi havde ingen penge. Vi levede fra dag til dag. Nogen gange var der ingen mad – køleskabet var tomt. Jeg kan huske, når mine venner var på besøg og så det tomme køleskab... jeg skammede mig dybt... og fortalte dem at min mor lige var gået ud for at handle ind.

Grundet sit narkotikamisbrug begyndte min far at have problemer med sit mentale helbred. Han var meget voldelig overfor min mor, og hun begyndte at lide af angstanfald. Jeg kan huske at jeg når jeg

kaldte på hende ville hun ikke svare. Hun fungerede ikke længere og led af depression... hun gav simpelthen op. Som det ældste barn tog jeg alt ansvar på mig, så efter mine brødre og beskyttede min mor. Jeg hjalp de andre med deres lektier hjalp med rengøring, [osv.]. Jeg opdragede mine brødre og prøvede at være husets far, eftersom vi ikke rigtig havde nogen.

En dag blev volden ubærlig. Min far begyndte at banke min mor med en paraply, og jeg prøvede at forsvare hende ved at bruge min krop som skjold. Jeg råbte ad ham. "Du rører ikke min mor!" Vi græd, og der var råben og skrigen. Naboerne tilkaldte politiet. De førte min far væk. Repræsentanter for de sociale myndigheder kom den nat og fjernede os fra huset. De fortalte os at de ville tage os med til Orr Shalom, hvortil jeg svarede: "Under ingen omstændigheder! Jeg bliver hos min mor. Hvis jeg forsvinder, hvem tager sig så af hende?"

Vi tog sammen hen til Orr Shalom og kiggede rundt, og jeg sagde til min mor: "Jeg vil ikke blive her – tag mig med." Jeg græd og gav hende det største knus jeg kunne, og hun tog af sted.

Jeg glemmer aldrig den første nat

Jeg glemmer aldrig min første nat i hjemmet. Efter aftensmad, da det var tid til at slukke lyset, lagde jeg mig til at sove i den øverste køje i en køjeseng, og jeg kunne ikke holde op med at græde. Husmoren hørte mig, og kom op og tog mig ud af min seng, gav mig et knus og forsikrede mig om at alt ville være O.K. og trøstede mig. Måske var det lige netop den omfavelse jeg havde brug for. Det var første gang at der var nogen der var der for mig. Det knus viste mig at jeg var kommet til et godt og venligt sted. Husforældrene var vidunderlige, og så kærlige. Orr Shalom er en fantastisk ting. Alt hvad jeg havde brug for fik jeg af Orr Shalom, og jeg begyndte at være ligesom andre børn. Jeg deltog i efterskolelejraktiviteter, og når jeg kom hjem fra skole var der et varmt måltid. Når jeg stod op om morgenen var der en sandwich og yoghurt klar til min skolemadpakke. Jeg fik alle disse små ting og godter, som jeg aldrig havde modtaget før, og som jeg slet ikke var vant til at modtage. Jeg havde ikke altid fået frokost eller mad til at tage med i skole. I hjemmet tog de sig af alle mine behov, og hvert eneste barn modtog masser af opmærksomhed i et varmt og kærligt hjem. Det var ligesom en storfamilie med en masse børn.

Den israelske sanger Rotem Cohen i koncert til Orr Shaloms 2017 galla.

Det var da at jeg startede min sportskarriere. Orr Shalom gav mig det skub der skulle til. De indskrev mig til håndboldlektioner, og da jeg først fik en bold i hånden besluttede jeg mig for at gå hele vejen. Jeg gav det mit alt!!! Og det var det jeg ville bruge mit liv på.

Som 16-årig kom jeg på det israelske landshold. Det var fantastisk. Vi repræsenterede Israel ved Europa- og verdensmesterskaberne. Orr Shalom hjalp mig til at blive professionel sportsudøver og udleve mine drømme. En dag løb jeg ind i Avigail, som var vokset op sammen med mig i hjemmet. Vi følte et dybt bånd, blev forelskede og besluttede os for at blive gift. Vi har to fantastiske småpiger. Det er meget vigtigt for mig at have tag over hovedet. Vi har arbejdet rigtigt hårdt og sparede hver eneste shekel indtil vi havde sparet sammen til at kunne købe det hjem, som vi havde drømt om. Og det er bare så vigtigt for mig at jeg kan give mine piger det som jeg ikke fik som barn. Mine børn har en helt anden opvækst end den jeg oplevede. Fra dagen de blev født har de ikke manglet noget. De får konstant kærlighed og trøst, og de går i en god skole. Ethvert barn har sine egne drømme og de har blot brug for en chance til at få succes. Ligesom den chance jeg fik igennem Orr Shalom. Jeg er sikker på at der er mange børn der venter på at få en lignende chance, som den jeg fik.

Josephs historie

En af de børn, som DJV er med til at give en chance er Joseph. Han er et af mine ugentlige højdepunkter i Orr Shalom arbejdet.

I dag er en vild dag.

Ti-årige Joseph sætter af fra sofaen for at være i øjenhøjde med mig før han med et brøl kaster sig ud i et vildt angreb. Vi har begge boksehandsker på. Siden jeg begyndte på Krav Maga, starter vi vores tid sammen med 15 til 30 min. boksesparing før energien er brændt af. Nogen gange er det ligeså hårdt som en rigtig træning. Heldigvis formår en 10-årig, trods sin vildskab, dog ikke at lande slag på samme skala som

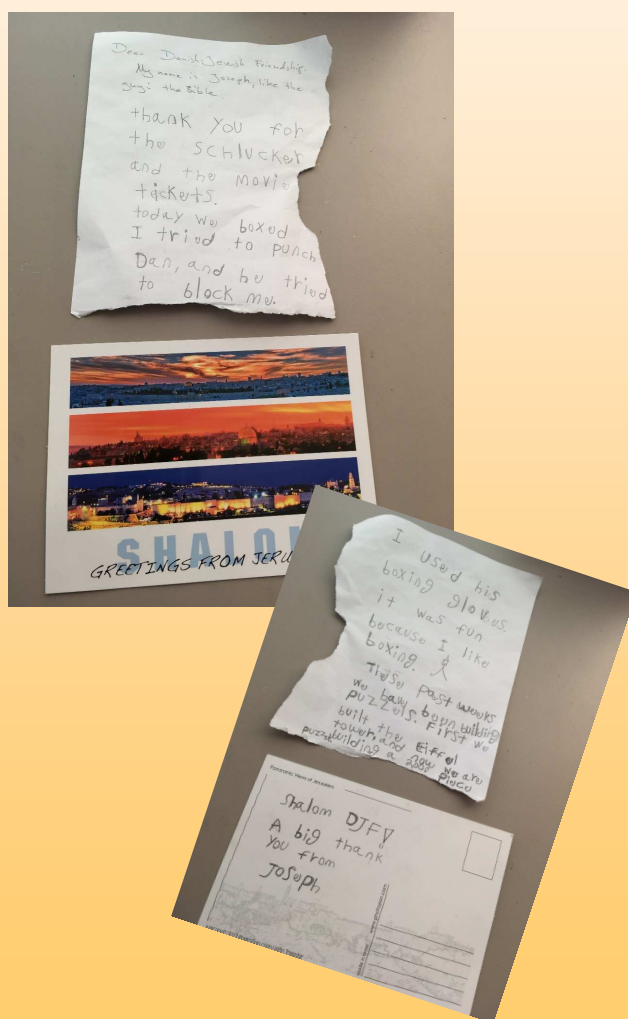
mine sparingspartnere til Krav Maga. Men nu skal man heller ikke tro at det hele går op i vildskab. Joseph er en fænomenal dreng, fordi han har så mange alsidige facetter. Efter boksningsen er vi begyndt at arbejde med puslespil. Det er en helt utrolig forandring der sker på et øjeblik.

Joseph ønsker selv at overbringe følgende hilsen til DJVs støtter:

"Kære Dansk-Jødisk Venskab

Mit navn er Joseph, ligesom personen i Biblen. Tak for rygsækken med drikkeslangen og for biografbilletter. I dag boksede Dan og jeg. Jeg forsøgte at ramme ham og han forsøgte at blokere. Jeg brugte hans boksehandsker fra Krav Maga. Det var sjovt fordi jeg kan li' boksning. De seneste par uger har vi også bygget puslespil. Først byggede vi en model af Eiffeltårnet, og nu er vi i gang med et puslespil på 2000 brikker.

Shalom DJV, og et stort tak fra Jospeh!

Af hensyn til Orr Shalom børnenes sikkerhed bringer vi ingen billeder af dem i bladet. /red.

Volontørhilsen fra Solvejg og William Brown

Kære venner

I får lige en lille hilsen med opdateringer fra Israel som vi oplever det her og nu. (3.2.17)

Vi kom godt frem til Ben Gurion med Norwegian. Dan ventede på os i lufthavnen. Vi kørte til lejligheden i Jerusalem og fik varm suppe, hvilket var specielt godt da det regnede og var koldt. Fredag kom der mere regn så William og jeg blev hjemme til om eftermiddagen, hvor vi tog med Dan i bil til et møde i hans menighed. Derfra gik vi i "stride strømme" ad Jaffo Str. til Lone Soldiers hyggelige samlingssted, hvor vi blev varmt modtaget og vist rundt. Fik også se de to nye vaskemaskiner og tørremaskiner. De insisterede på at vi blev til Shabbat-måltidet, så her var vi havnet midt i en gruppe med ca. 40-50 friske unge soldater fra New York, London og Jerusalem. De havde ikke noget imod os "to ældre". De delte med os af deres oplevelser. Et par, der sat ved min side, havde netop forlovet sig, og et andet par var begyndt at komme sammen. De var glade for at kunne slappe af her og tale engelsk sammen med ligestillede, uden mor og far i landet.

Hebraiskundervisning

Næste dag kørte Dan os den lange vej til Mashabei Sade i Negev i regnvejr. Vi har fået en pæn kibbutz-lejlighed. Vi kom i hver vor hebraisk-klasse, klasse A med 7 elever og i klasse B er vi 3 elever. Skolen starter 8.30 til 12.45 da går vi til spisesalen for at spise middag sammen. Bagefter synger vi lidt, så er der hjemme-

lektier et par timer, eller man kan gå i den opvarmede store swimmingpool, eller rundt omkring i kibbutzen. Der var frygtelig koldt i begyndelsen så vi bad om flere tæpper og fik dem + 2 el. heaters, så nu kan vi holde varmen.

(13.2.2017):

Tak og lov, nu har vi endelig fået varmere vejr her i ørkenen. I torsdags var vi på tur til Sderot og kikkede ind i Gaza. For resten er Sderot en utrolig smuk by med deres kunstneriske rundkørsler og der anlægges en stor park bag et langt dekorativt rækværk, for byen er kendt for deres mange sangere og musikken som står i hovedsædet der.

Vi var på et meget interessant besøg hos Ora fra Yemen som er gift med Ruben Rubinstein fra Polen, der overlevede KZ lejren med både mor og far og bror, der senere blev forenet. Han vejede som 11 åring 15 kg. Mor og søn kom med hvide busser til Stockholm, hvor de boede i 4 år og derfra til Israel, hvor han i Uafhængighedskrigen lå i skyttegrav og blev beskudt af ægypterne. Senere blev han gift med Ora, der havde vandret helt fra Yemen til Israel. Nu bor de i en religiøs mossav - Kfar Maimones - og har over 40 forskellige frugttræer, som de passer og plejer og viser turister. Fra træernes frugt laver de likør og syltetøj naturel. Ellers havnede vi i en begyndende festival for de røde blomster blomstrede, store arealer blev som det fineste røde gulvtæppe, og her sad vi i midten og spiste vor medbragte mad i stor undring over hvordan ørkenen også kan se ud.

Vi har en tur mere tilgode og skal efter planen til Galilea på torsdag. Med hebraiskstudierne går det nogenlunde for os.

På fredag kommer Dan tilbage og henter os og kører os helt til Maon Nechim Netanya, med al bagagen, hvor vi endnu en gang skal være volontører. Det er et dejligt sted. Vi regner med at være der til den 14. april.

Hjertelig hilsen
Solvejg og William

Maon Nechim, Netanya

Kvittering for gaver og kontingenter til Dansk-Jødisk Venskab

Januar 2017:

Inge Marie Kristensen 100, Emma Bjerring 100, Irene Bjerre 300, Gurli Pedersen 100, Elding 600, Keld Åge Yttesen 2000, Evan Kurt Flistad 3100, Kirsten Jønsson 100, Ninna Pedersen 500, Kirsten Steffensen 300, Vickie Ann Nielsen 500, Brian Kallehauge 500, Anonym 100, Jens Erik & Else Pedersen 200, Peter & Lene Kusk 200, Tage Barrit 150, Irene Poulsen 75, Niels & Bodil Madsen 1000, Eva & Ove Stage 200, Gerda Hedeby 300, Anette Pugh 500, Anne Maria Zachariassen 750, Johan Due 500, Kirsten Nielsen 600, A.M.Rasmussen 100, Kirsten Bak Reith 1000, Inger Ravndrup Thomsen 500, Ingo & Gunhild Høgh 200, Lene & Lars Dige 200, Levi A. Hansen 300, Bente Hammer 100, Ole Jensen 600, William Marcher 500, Anita Nørgaard 100, Birta Hansen 300, Anne & Leif Christiansen 3200, Niels E. Flensted-Jensen 100, Else M. Haarh Rasmussen 100, Hanne Jensen 200, Sofia & Jacob Sode 250, Ove P. Edill 300, Niels Kristensen 500, Else Marie Jensen 150, Hannah Juul Larsen 2000, Jens Otto Villadsen 500, Dora Andersen 200, Rigmor Gundfelt 500, Ruth Helene Niclassen 100, Grethe Sørensen 100, Søren Bøgel Pedersen 150,

Fattige og nødstedte jøder :

Anna Sørensen 300 L.S., Jens Toft-Sørensen 200, Mads Koch Federspiel 100 L.S., Mrk. KIG 500 Orr Shalom, Henny & Bent Larsen 250, Gudrun Larsen 100 Orr Shalom og 100 L.S., Kirsten Genach 600 AKI, Guttermann 100 Orr Shalom, Kaj Moslev 200 L.S., Mrk. Ekko 200, Søren Chr. Christiansen 300 L.S., Kristent Fællesskab 1000, Orr Shalom, Anni Bak Frank 100, Anonym 6000

Februar 2017:

Gudrun Thomsen 200, Gurli Pedersen 100, Elding 600, Gudrun Larsen 100, Karl Aage Hagsteen 100, Anne Maria Zachariassen 300, Kirsten Jønsson 100, Ninna Pedersen 500, Kirsten Steffensen 300, Vicki Ann Nielsen 500, Inge & Kim Thinggaard 135, Lis Pedersen 100, Brian Kallehauge 500, Gudmund Bach Petersen 600, Anonym 100, Peter & Lene Kusk Thomsen 200, Jens Erik & Else Pedersen 200, Christa Ross 100, G. & H. Marsbøll 300, Ove P. Edill 300, Tage Barrit Nielsen 150, Jørgen Dahl Grønbæk 300, Eva & Ove Stage 200, Gerda Hedeby 300, Birta Hansen 500, Anette Pugh 500, Lisbeth Frølund Jensen 100, Freddy Juul Nielsen 100, Hava & Bjørn Andersen 100, Henning Evald Lütje 300, Ellen Molin 500, Carsten Ladefoged 300, Anna Boelskifte 300, Jørgen Vagn Pedersen 1200, Grethe & Erik Sørensen 200, Christian Nissen 100, Ole Hamann 100, Johan Due 500, Tommy & Kirsten Vestesen 200, Inger Ketty

Jørgensen 350, Else Marie Vig 5000, Susanne Helen Jensen 250, Eva Nielsen Vosegaard 500, Cecilie Kühn Longfield 2000, Mona & Isak Berkowitz 200, Ruth Woller 500, Ole Jensen 100, Mrk. Ekko 200, Mary Matthiesen 400, Svend Erik Larsen 600, Elsebeth Horst Sørensen 300, Grethe Katrine Knudsen 500, Martha Hansen 1000, Anita Nørgaard 100, A. Riisager 1250, Jørgensen 200, Anonym 3600, L. Phil Nielsen 200, Marlin Yonan 100, Levi Andreas Hansen 200, Inger Ravndrup Thomsen 500, Birthe & Victor Jørgensen 500, Mrk. KBR 100, Niels E. Flensted-Jensen 100, Inger Kjeldsen Kristensen 600, Brigitte Torp 200, Mrk. HAG 12.000, Lis Bech 400, Dorrit Norden 300, Søren Bøgel Pedersen 150, Bente Westling 100

Fattige og nødstedte jøder:

Henny & Bent Larsen 250, Eddith Aggerboe 200 J.A., Gudrun Larsen 200 L.S., Karl Aage Hagsteen 800, Mads Koch Federspiel 100 L.S., Jens Toft-Sørensen 200, Mrk. KIG 500 Orr Shalom, Dianne Kamp 500, Kirsten Genach 700 AKI, Kristian Nissen 200 L.S., Guttermann 100 Orr Shalom, Margit Pedersen 1000, Orr Shalom, Anonym 7000 L.S.

Gaver til Dansk-Jødisk Venskab er fradragsberettigede efter gældende regler.

Hilsen fra kassereren

Kære venner

Dansk-Jødisk Venskab vil sige jer alle en stor tak for alle gaver og kontingenter, som vi har modtaget de første måneder af det nye år.

Det er en glæde for os, at vi på denne baggrund kan støtte og opmuntre Israel og vore venner der. Jeg håber og tror, at bladets artikler giver jer et indtryk af hvad jeres støtte betyder for fattige i Jerusalem, udsatte børn og ensomme soldater med videre.

Tak også til alle som har betalt kontingent for 2017, det betyder meget for Dansk-Jødisk Venskab, at så mange som muligt betaler 100 kr. i kontingent, da vi skal være mindst 300 betalende medlemmer, for at vi fortsat kan opretholde vores § 8 skattefradragsordning for modtagne gaver. På forhånd tak til alle som husker, at betale kontingent for 2017.

Med ønsket om et velsignet forår og Påsketid siger jeg igen tak for de mange trofaste bidrag til Dansk-Jødisk Venskab.

**Med venlig hilsen
Filip Graversen
Kasserer**

Dan Herron, Dansk-Jødisk Venskabs
repræsentant i Israel,
taler ved to møder i Danmark i april måned

Birkebjergkirken
den 11. april kl. 14.30,
Tommerupvej 4, 4700 Næstved
over emnet

"Se, vi går op til Jerusalem..."

hvor Dan vil fortælle om optakten og fejringen af
påskehøjtiden i Jerusalem, samt om arbejdet og venskabet
med jøderne.

Hjertelig velkommen

Kristent Center
Skærtorsdag d. 13. april
Stenstuegade 10, 4200 Slagelse.
For yderligere oplysninger om dette
møde henvises til
www.kristentcenter.dk

Bliv **medlem** af
Dansk-Jødisk Venskab
– og støt Israel!

Dansk-Jødisk Venskab er en
nonprofit forening, så dit
medlemsbidrag går ubeskåret til
støtte for Israel.

Du kan blive medlem ved blot at
indbetale kr. 100. Mrk
indbetalingen "medlemskab".
Velkommen!

Shalom-hilsen
Eva Ravn Møenbak,
formand for Dansk-Jødisk
Venskab

Tværkirkelige bedemøder
for Israel i 2017

"Bed om fred for Jerusalem"

(Salme 122,6)

Den 3. onsdag i måneden
kl. 19.30 er der bedemøde for Israel

Onsdag den 19/4, 17/5, 21/6

Møderne, der ledes af
Eva Ravn Møenbak,
er åbne for alle interesserede.
Til hvert møde er der informationer
fra Israel

Møderne finder sted i
Apostolsk Kirke, Filippavej 3,
1928 Frederiksberg C

Velkommen

